

האגודה לזכויות האזרח בישראל

העותרת:

ע"י ב"כ עוה"ד דן יקיר ו/או יונתן ברמן ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 6515417
טל': 03-5608185; פקס: 03-5608165

נ ג ד

שרת התרבות והספורט, ח"כ מירי רגב

המשיבה:

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

תגובה מטעם העותרת להודעת העדכון מטעם המשיבה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.4.2019 מוגשת בזה תשובת העותרת להודעת העדכון מטעם המשיבה מיום 23.5.2019.

1. ראשית, תמוהה העובדה שבניגוד להחלטת בית המשפט הנכבד הנתונים שנמסרו מטעם 1. לא 2018 ולא לשנת – 2016 בצירוף הרבעון האחרון של שנת 2017 המשיבה התייחסו לשנת ברור מה הרלבנטיות של ההסבר הארוך והמפורט לגבי שינוי שיטת ההערכה ובחינת נתוני 2019, לא שימשו לקביעת גובה התמיכה לשנת 2018 הביצוע. אף אם נתוני הביצוע של שנת מן הסתם הם מצויים ברשות משרד התרבות והספורט.
2. הנתונים אך מחזקים את טענות העותרת. לגבי הקנס על מוסדות תרבות שנמנעים מלהופיע בהתנחלויות (או בלשונם המכובסת של מבחני התמיכה – הפחתה של סכום התמיכה), הרי שמעולם לא היתה תופעה של מוסדות תרבות שנמנעים מלהופיע בהתנחלויות. פרט לקבוצת התיאטרון שהצהירה על כך בריש גלי בטופס שהתבקשה למלא עבור משרד התרבות (נספח ע/15), לא ידוע לעותרת על מוסד תרבות שאימץ מדיניות דומה. למוסדות התרבות המרכזיים אין כל עמדה בשאלת ההתנחלויות, ומוסדות הפרינג' המעטים שיש להם גוון אידיאולוגי מובהק ממילא לא יוזמנו להופיע בגדה.
3. המחאה שהתגבשה נגד הופעה בהתנחלויות היתה של אנשי תיאטרון יחידים – מחזאים, במאים ושחקנים – ולא של מוסדות. ברור וגלוי שלא היו תופעה או בדל תופעה של הימנעות מהופעה בנגב או בגליל, וכל מטרתו של שרבוכם של אזורים אלה למנגנון הטלת הקנס על הימנעות מהופעות בהם היה לזרות חול בעיני המתבונן וליצור מראית עין של תכלית ראויה ושל שוויון.

4. לגבי תשלום הבונוס על הופעה בהתנחלויות, הרי שהנתונים מראים עד כמה תשלום זה מפלה: ראשית, כאן נזנחה אפילו מראית העין והבונוס ניתן אך ורק על הופעה בהתנחלויות ולא על הופעות בנגב או בגליל; שנית, הנתונים מראים שקרוב ל-67% מהתיאטראות קיבלו את הבונוס, אבל רק 38% מלהקות המחול ורק קרוב ל-22% מהגופים הכליים קיבלו אותו. כפי שהודגש בעבר, בגדה רק מספר מצומצם של היכלות תרבות, הביקוש לתיאטרון הוא הגבוה ביותר ולקונצרטים של מוסיקה קלאסית הוא הנמוך ביותר. אין ביקוש להופעות של מוסדות תרבות רבים שמעוניינים להופיע בהתנחלויות, ולכן אין להם הזדמנות ליהנות מתשלום הבונוס.

5. כפי שכבר הודגש בעתירה (סעיפים 35-36) הענקת הבונוס משמעה הלכה למעשה הטלת קנס על כל מוסד תרבות שלא מופיע בהתנחלויות – בין אם בשל כך שהוא נמנע מכך אידיאולוגית, בין אם משום שיוצריו חוששים מלנסוע לשטח שנמצא תחת כיבוש ובין אם משום שמוסד התרבות כלל לא הוזמן להופיע שם. מתן תוספת ניקוד לגופים מסוימים בשל הופעה בהתנחלויות תביא לירידה בשיעור התמיכה היחסי (וכתוצאה מכך גם לירידה בהיקף התמיכה במספרים מוחלטים) בגופים שלא קיבלו תוספת ניקוד, גם אם לא חלה כל הפחתה בניקוד שקיבלו.

6. "תיקוני מירי רגב" נשוא העתירה הם הצהרה פוליטית, שנעשתה תוך שימוש פסול באמצעי של מבחני התמיכה. זאת, בניגוד לרוחו וללשונו של סעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (במיוחד פסקאות משנה (ד) ו-(ה)) והפסיקה העניפה שפירשה אותו. תכליתו של סעיף זה היתה למנוע מעורבות פוליטית בחלוקת התמיכות למוסדות ציבור ולהוציא שיקולים פוליטיים, והתיקונים נשוא העתירה מבקשים להחזירנו לעידן של חלוקת כספים ייחודיים. אסור להשלים עם כך.

6 ביוני, 2019

יונתן ברמן, עו"ד

דן יקיר, עו"ד

ב"כ העותרת